

Forsamling. Jeg vil imidlertid aldrig i den Henseende give min Stemme til noget Klassevalg, og naar jeg ikke vil eller tør det, saa mener jeg, at deraf consequent maa følge, at jeg maa gaae med et Lovudkast som dette. Uagtet jeg, som jeg sagde i Begyndelsen, kan have Frygt for, at der kan fremkomme uheldige Afstemninger, saa vil jeg dog ikke være med at søge at forhindre, hvad der mulig kunde blive Anledning til, en Sammenslutning mellem By og Land, thi det er vist, at det er det, man maa ønske og søge at stræbe hen til. Naar den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) har meent, at der vilde blive udrebet Reisegodtgjørelse ogsaa til de ordinære Møder, saa har han vist taget feil; efter Udkastet er det kun for de Reiser, som Amdraadsmedlemmerne maae foretage udenfor de ordinære Møder, at de kunne faae Reisegodtgjørelse. Jeg kunde vel ønske, at man gik videre, thi de, der have nogen Erfaring i denne Henseende, vide, at det at sidde i Amdraadet i flere Aar og at virke der, som man bør virke, ikke er nogen lille Skat, men da jeg selv har den Ære at være Medlem af et Amdraad, er det, uagtet min Virksomhed der maaskee snart er forbi, min Tølelse imod at gaae videre ind herpaa.

Alee: Det er naturligt, at dette Lovforslag maa sees i et forskjelligt Lys efter de forskjellige Standpunkter, man indtager. Dersom man betragter det fra den reent theoretiske Side, saa kan man ikke negte, at det indeholder overmaade meget Godt. Det er saaledes en smul Tænke, saavidt muligt at forene alle fælles Interesser, ligesom det ogsaa er paastjønnelessværdigt, at Lovudkastet udvider den Selvstændighed, som tilkommer Communerne. I flere Henseender er det derfor utvivlsomt, at dette Lovforslag theoretisk betragtet kan være meget godt og rigtigt, men seer man derimod Sagen fra den praktiske Side, saaledes som de factiske Forhold stille sig, saa forekommer det mig, at der kan reises ikke saa Indvendinger mod det. Sdetmindste har jeg som Talsmand for en af de største Communer, for den Kjøbstad, som jeg har den Ære at repræsentere, store Betænklichkeiten ved at tiltræde dette Lovforslag. Disse Betænklichkeiten rejse sig fra en dobbelt Side.

De opstaae for det Første fra de hidre Forhold, idet det nemlig forekommer mig, at den nye Communalforfatning, som er indført, endnu ikke er prøvet, og at det kunde være hensigtsmæssigt, om man udsatte Sammenslutningen af Kjøbstad og Landcommunerne, indtil det havde vilst sig, hvorvidt den nuværende Indretning af Communalforfatningen i Kjøbstæderne er heldig. Den anden Indvending, jeg har at gøre mod denne Sag, er mere formel, nemlig at den først burde have været forelagt i Folkethinget. Jeg hører utvivlsomt til dem, der meget gjerne ønske, at saamange Lovforslag som muligt forelægges for det andet Thing, jeg har den største Agtelse for dets Sammensætning og for de Personligheder, der sidde i det, men det ligger i Sagens Natur, at de specielle Interesser, der findes baade i Kjøbstæderne og paa Landet, ere mindre stærkt repræsenterede der, end det er Tilfældet her i Folkethinget. Vel er det saa, at intet Medlem i og for sig er særlig Repræsentant for det eller det District, men det er dog ganske naturligt, at man, naar man netop repræsenterer en bestemt Kjøbstadcommune, nødvendigviis maa føle sig kaldet til at varetage denne Communes Interesser. En tredje Indvending, jeg har, er den, at det forekommer mig, at det havde været ønskeligt, at man havde sat under Forhandling eller ialtfald anstillet en nærmere Undersøgelse om, hvorvidt Landssthingsvalgene kunde blive henlagte til disse større Communalbestyrelser, men det er ikke flet, og man kan altsaa ikke see Consequentsen af denne Lov i hele dens Udstrækning. Naar jeg dernæst gaaer nærmere ind paa selve Sagen, som den foreligger i Lovforslaget, da er der især een Betænklichkeit, som fremstiller sig, det er det ulige Forholdstal, hvort Kjøbstadcommunerne komme til at repræsenteres ligeoverfor Landets Communer, hvilket Forhold, som de Herrer vide, stiller sig omkrent som 3 til 9. Herved forrykkes den naturlige og frivillige Afgjørelse af de forskjellige Interesser. Jeg skal ikke paa nogen Maade betvivle den gode Vilje og Retfærdigheden hos de Herrer, som ville komme til at repræsentere Landets Interesser, og jeg skal gjerne og villig antage, at de med største Overville antage sig Kjøbstædernes; men det er naturligt, at naar Kjøbstadrepræ-